

[Leif Hermann]

Det går ikke. Vi er nødt til at bruge dette område til meget nøje at overveje, hvorledes vi kan bringe begrebet »offentlig produktion og salg« ind i miljøpolitikken. Området er efter vores opfattelse velegnet til at begynde at se på, hvordan den offentlige produktion på kommunal basis kan komme ind i billedet, således at man i kraft af det offentliges muligheder også kan gå ud og sikre sig, at der er et marked for disse produkter – i kraft af påvirkninger, i form af afgifter, præmier osv., altså de økonomiske styringsmidler, som vi også skal tage op til efteråret.

Endelig synes jeg nok, at ministeren kom forholdsvis let om ved en enkelt ting, som ikke er helt lige gyldig. Se, affaldsområdet har jo ikke blot interesse for danske politikere og for danske forhold. Affaldsområdet har også en ganske betydelig interesse i EF. Der foreligger mig bekendt flere direktivforslag vedrørende affald, og jeg kunne godt tænke mig, at ministeren som opfølgning af denne debat ville give udvalget – og vel på et senere tidspunkt i forbindelse med ændringerne i affaldslovgivningen og genanvendelseslovgivningen Folketinget – en redegørelse for, hvorledes hun agter at forholde sig til de ideer om affaldets håndtering, der er inden for EF. Det er meget vigtigt, at vi fra dansk side formår at få fastlagt vores politik på dette område, inden disse direktivforslag når frem til forhandling. Det er jo altid en god forhandlingsposition, at man har afklaret sin egen holdning til tingene, før man går til forhandling.

Det er derfor lidt skuffende, at ministeren ikke har omtalt det i sit svar til ordføreren for forespørgerne, og jeg vil håbe, at ministeren på et senere tidspunkt i dag vil tage sig tid til at komme med nogle bemærkninger om overvejelserne om sine egne affaldspolitiske holdninger sammenholdt med de affaldspolitiske initiativer, der er undervejs i EF.

Lad mig afslutningsvis sige, at jeg håber, denne debat kan blive et godt afsæt for det, ministeren skal lave med hensyn til den affaldslovgivning, som kommer til efteråret, og at ministeren vil tage hensyn til de synspunkter, der også fra vores side er blevet fremsat i debatten. Mere skal jeg ikke sige i denne omgang.

Mejdahl (V):

Socialdemokratiet spørger med denne forespørgsel regeringen, med hvilke midler den vil

nå de mål for reduktion af affald og forøget genanvendelse, som den selv har sat sig.

Det er et såre naturligt spørgsmål at stille, og dermed har jeg også antydnet, at vi i Venstre har forståelse for, at spørgsmålet stilles. Vi får på denne måde en debat om emnet og dermed også lejlighed til at udtrykke vore synspunkter.

Miljøministeren har i besvarelsen på en god måde været igennem emnet, og jeg er meget enig med ministeren i konklusionen.

Som forbrugere bidrager vi alle sammen med en vis affaldsmængde. Denne affaldsmængde har igennem årene været stærkt stigende, og der er ingen tegn på, at stigningstakten vil stoppe, hvis ikke der sættes ind med en målrettet indsats. En almindelig fremskrivning forudsiger en stigning på ca. 30 pct. af affaldsmængden frem til år 2000, og hvis den samlede affaldsmængde i dag ligger på omkring 9 mio. t årligt, er det kolossalt store mængder, vi snakker om.

Ansvar for kortlægning af og redegørelse for bortskaffelse af affaldet pålægges i miljøbeskyttelsesloven amtsrådet i samarbejde med kommunerne. Samme lov siger, at kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelse af affaldet. Jeg nævner dette for at pointere, at ansvaret for den praktiske udførelse ligger i amter og kommuner. Det bør det fortsat gøre; det lægger vi vægt på. Om kommunerne så gør det enkeltvis eller ved at gå sammen, må de efter Venstres opfattelse selv finde ud af. Hvor der er en vilje, er der også en vej. I den kommune, hvor jeg bor, er vi gået sammen med fem andre kommuner om forbrænding, delvis genanvendelse og deponering.

Det er i øvrigt ikke en ny foretælse, at kommunerne har ansvaret. En af de ældste bevarede forskrifter på dette område findes i Kristoffer af Bayerns købstadslov fra 1443, hvor det forlanges, at gadeskarnet ikke må ligge foran huset i mere end 3 døgn, og der trues endda også med bøde, hvis affaldet bliver kastet i havnen.

Forespørgslen må ikke efterlade det indtryk, at der ingenting gøres for at reducere affaldsmængderne og øge genanvendelsen. Miljøministeren var inde på en række områder, og læser vi Genanvendelsesrådets årsberetning og Gendannyt, vil vi kunne forvise os om stor aktivitet.

Jeg føler trang til at nævne nogle enkelte eksempler for at understrege min påstand. Jeg cite-